

Kur'anda İnsan

www.behcetoloji.net

Behçet Gündüz

İzmir

10/12- İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan üstü yatarken, gerek otururken, gerekse ayakta iken (her halinde bu sıkıntıdan kurtulmak için) bize dua eder. Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı, sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için bize hiç yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o haddi aşanlara, yapmakta oldukları şeyler, böylece süslenmiş (hoş gösterilmiş)tir.

10/21- Kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra, insanlara bir rahmet (ferahlık ve mutluluk) tattırdığımız zaman, bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında onların bir tuzakları (birtakım tertipleri ve asılsız iddiaları) vardır. De ki: “Allah daha çabuk tuzak kurar.” Şüphesiz elçilerimiz (melekler) kurmakta olduğunuz tuzakları yazıyorlar.

10/23- Fakat onları kurtarınca, bir de bakarsın ki yeryüzünde haksız yere taşkınlık yapıyorlar. Ey İnsanlar! Sizin taşkınlığınız, sırf kendi aleyhinizedir. (Bununla) sadece dünya hayatının yararını elde edersiniz. Sonunda dönüşünüz bizedir. (Biz de) bütün yaptıklarınızı size haber vereceğiz.

10/22- O, sizi karada ve denizde gezdirip dolaştırandır. Öyle ki gemilerle denize açıldığınız ve gemilerinizin içindekilerle birlikte uygun bir rüzgarla seyrettiğı, yolcuların da bununla sevindikleri bir sırada ona şiddetli bir fırtına gelip çatar ve her taraftan dalgalar onlara hücum eder de çepeçevre kuşatıldıklarını (batıp boğulacaklarını) anlayınca dini Allah’a has kılarak “Andolsun, eğer bizi bundan kurtarırsan, mutlaka şükredenlerden olacağız” diye Allah’a yalvarırlar.

11/9- Eğer insana tarafımızdan bir rahmet (nimet) tattırır da, sonra bunu ondan çekip alırsak, şüphesiz o ümitsiz ve nankör oluverir.

**16/53- Size ulaşan her nimet Allah'tandır.
Sonra size bir sıkıntı ve zarar dokunduğu zaman
yalnız ona yalvarır yakarırsınız.**

16/54- Sonra sizden o sıkıntıyı giderince, bir de bakarsınız, içinizden bir kısmı Rablerine ortak koşar.

**16/55- Kendilerine verdiğimiz nimetlere karşı
nankörlük etmek için böyle yaparlar.
Bir süre daha faydalanın bakalım!
Yakında bileceksiniz!**

17/67- Denizde size bir sıkıntı dokunduğunda bütün taptıklarınız (sizi yüzüstü bırakıp) kaybolur, yalnız Allah kalır. Fakat sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür.

22/11- İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'a kıydan kenardan kulluk eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa gönlü onunla hoş olur. Şâyet başına bir kötülük gelirse gerisin geri (küfre) dönüverir. O dünyayı da kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu apaçık ziyanın ta kendisidir.

22/12- O, Allah'ı bırakır da kendine ne zarar, ne de fayda veren şeylere tapar. Bu da derin sapıklığın ta kendisidir.

30/33- İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, Rablerine yönelerek ona dua ederler. Sonra Allah onlara kendinden bir rahmet tattırınca da, bir bakarsın ki içlerinden bir grup, Rablerine ortak koşuyorlar.

29/64- Bu dünya hayatı ancak bir eęlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte gerçek hayat odur. Keřke bilselerdi!

**31/32- Onları (denizde,) bir dalga gölgelikler gibi kapladığında,
dini Allah'a has kılarak ona yalvarırlar. Allah onları kurtarıp
karaya çıkarınca, onlardan bir kısmı orta yolu tutar.
Bizim âyetlerimizi ise ancak son derece kaypak, son derece
nankör olanlar inkar eder.**

39/49- İnsana bir zarar dokunduğunda bize yalvarır. Sonra ona tarafımızdan bir nimet verdiğimizde, “Bu, bana ancak bilgim sayesinde verilmiştir” der. Hayır, o bir imtihandır. Fakat onların çoğu bilmezler.

39/8- İnsana bir zarar dokunduğu zaman Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra kendi tarafından ona bir nimet verdiği zaman daha önce ona yalvardığını unuttur ve Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. De ki: "Küfrünle az bir süre yaşayıp geçin! Şüphesiz sen cehennemliklersindir."

17/11- İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder.
İnsan çok acelecidir.

3/14 - Nefsani arzulara, (özellikle) kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma atlara, sağlam hayvanlara ve ekinlere karşı düşkünlük insanlara çekici kılındı. Bunlar, dünya hayatının geçici menfaatleridir. Halbuki varılacak güzel yer, Allah'ın katındadır.

**17/83- İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirip yan çizer.
Kendisine şer dokununca da umutsuzluğa düşer.**

70/19- Şüpheşiz insan çok hırslı ve sabırsız olarak yaratılmıştır.

70/20- Kendisine kötülük dokunduğu zaman sızlanır.

70/21- Ona bir hayır dokunduğunda da eli sıkıdır.

89/15- İnsan; Rabbi onu deneyip de kendisine ikramda bulunduğunda, ona bol bol nimetler verdiğinde, “Rabbim bana ikram etti” der.

89/17- Hayır, hayır! Yetime ikram etmiyorsunuz.

**89/16- Ama onu deneyip rızkını daraltınca da,
“Rabbim beni aşığıladı” der.**

**89/18- Yoksulu yedirmek konusunda
birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.**

89/19- Haram helâl demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz.

89/20- Malı da pek çok seviyorsunuz.

